

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Ardealul și Uniunea Camerelor de Industrie și Comerț. — Un pas ce a trebuit făcut. — Federația Statelor Europene. — Imprumuturile externe și procurarea capitalurilor. — Trei Conferințe Agrare. — Legea execuțiilor silite. — Situația. — *Cronica* Fuziuni de bănci românești ardeleni. Noi norme pentru calcularea cotelor adiționale. Un nou împrumut extern. Efectul crachului dela Bursa din New-York. Rezervele de aur.

Ardealul și Uniunea Camerelor de Industrie și Comerț.

Ne folosim de ocazia schimbării produse în președinția Uniunii Camerelor de Industrie și Comerț, — pentru a spune unele adevăruri, de actualitate pentru provincia noastră, — și cari trebuie să intereseze și pe conducătorii acestei instituțiuni, căci ele sunt spuse în apărarea legitimă a intereselor Ardealului, care are o structură economică, dintre cele mai dezvoltate.

În general activitatea de până aci a Uniunii a produs mari decepții în provincia noastră, — din două puncte de vedere. — Întâi, pentru că Uniunea nu a știut să se facă îndeajuns de respectată în fața cercurilor oficiale, și peste tot a factorilor chemați, — în măsura forței economice, ce o reprezintă, și a-sacrificiilor materiale cu care e întreținută, — și al doilea pentru că Uniunea nu a înțeles să dea acestei mari provincii, — care este Ardealul, — atențiunea, pe care o merită. Prin alegerea unui vice-președinte „ardelean” Uniunea nu s'a achitat de obligațiile firești, ce le are față de Ardeal.

Diafa economică a acestei provincii are particularitățile ei; ea conține între

alte și esențiale elemente naționale, de cari trebuie ținut socoteală. Multe probleme economice ardelenesti trebuie cântărite cu alte măsuri, decât cum ar fi ele cumpănite în vechiul regat, — pentru a putea fi just și rațional soluționate. — Aceste chestiuni nu pot fi corect înțelese, decât de un ardelean, cunoscător al legiurilor și împrejurărilor ardeleni.

Uniunea nu a înțeles însă până azi să-și angajeze nici un funcționar superior ardelean (ba, așa știm, că peste tot nu are nici funcționari mai mici ardeleni!), — încât chestiunile ardelenesti, cari nu cadrează cu legile vechiului regat, sau cu vederile personale ale raportorului, — sunt bagatelizate, sumar și rău rezolvite. Acest procedeu de-o parte face sânge rău, de altă parte lipsește „unificarea” de atâtea elemente bune, pe cari le conțin legiurile sau obiceiurile acestei provincii.

Angajarea de funcționari ardeleni din partea Uniunii, ar fi de interes și pentru unificarea sufletească, și pentru înfărire elementului românesc din această provincie. Este cunoscută afluența mare a tineretului român din această provincie la școli, ca urmare a eliberării noastre. Acest tineret trebuie să-și găsească un plasament legitim nu numai aici în provincie, ci și în serviciile centrale, în proporția numerică a importanței provinciei noastre. De altă parte s'a făcut constatarea că această provincie are încă trebuință în multe privințe de oameni bine pregătiți. Această lipsă se constată și pe terenul economic. Uniunea are îndatorirea de a sprijini nizuințele acelor tineri, cari doritori de a-și aduna cunoștințe teoretice și practice, voiesc să fie folositori acestei provincii, fără și neamului.

Ori după cât știm, Uniunea nu numai că nu a angajat funcționari ardeleni, dar nu a acordat nici burse de studii economice în străinătate, — pe seama studenților ardeleni. Să fie oare aceasta constatare dovada aceleași ostilități, ce s'a arătat Ardealului, și la numirea de magistrați? Nu ne vine a crede; căci dacă ar fi, ar trebui să o știm, — căci aceasta nedreptate nu am tolera-o nici 48 de ore! Credem mai curând că e o greșală de altă natură!

Dl Cristodorescu, directorul general al Uniunii are calitățile lui și mai are și multe bune intențiuni; are însă în schimb și o mare greșală. Dsa este un biurocrat. Acest lucru este de-alcum explicabil. Dsa a dezvoltat zeci de ani numai muncă de biuro; a trecut la Uniune având o vârstă, când nu mai era capabil de inovațiuni reclamate de vremurile sbuciumate de azi, — nu mai era în stare să dea suflet și avânt tineresc acestei Uniuni. În plus a fost avut în persoana dlui Dr. St. Cerkez un președinte refractar, care s'a lăsat „lucrat“ de subalternii dlui Cristodorescu, încât biurourile Uniunii au funcționat până la venirea dlui Manoilescu foarte lamentabil. Cu toate acestea, dacă Dsa ar fi făcut ce-a făcut dl Mircea la U. G. I. R., adică să se fi încunjurat de funcționari activi, recrutați din toate provinciile ar fi putut ajunge rezultate mai bune, — și valorile nemulțumirilor nu s'ar fi ridicat atât de ameninșătoare contra Uniunii.

Câtă vreme în fruntea Uniunii știam pe dl Manoilescu atât de bine cunoscut nouă, și care luase multe măsuri practice de regenerare a Uniunii, deși dezienerate formulate mai sus erau actuale și atunci, — nu i le-am dat drumul în publicitate, căci voiam să lăsăm pe dl Manoilescu să înfăptuiască neconturbat tot ce își pusese în gând, căci eram siguri, că precum a știut echilibra Comitetul de Direcție cu elementele reprezentative ale tuturor provinciilor, tot așa ar fi rezolvit dela sine și chestiunile arătate de noi, cari nu vor să fie deocamdată doleanțe, nici față de noul președinte, — ci numai desiderate. Noului președinte i le spunem franc, — pentru că nu-l cunoaștem, și ni se pare că nici Dsa nu cunoaște îndeajuns Ardealul. S.

Un pas ce a trebuit făcut.

Consiliul de administrație al Cassel de Păstrare, institut de credit și economii, societate anonimă în Săliște a fost constrâns a cere introducerea procedurii pentru decretarea admiterii unui concordat preventiv cu creditorii săi chirografari, — deoarece încercarea făcută acum 2 ani, de a primi o păsuire de bună voie dela creditorii pe timp de trei ani, în parte a eșuat, și unii dintre creditorii, cari n'au aderat la păsuire, au intentat pentru creanțele lor procese la instanțele judecătorești și sunt în preajma executării sentințelor obținute.

Pentru cazul că acești creditorii, în urma execuției silite ar fi escentențați, creditorii cari s'au învoit la păsuire ar fi prescurtați în interesele lor, iar reclamanții la judecătoria în avantaj.

În afară de aceasta pentru plățirea dobânzilor după depuneri, scadente la 1 lulte a. c. institutul a fost în așteptarea unor încassări mai însemnate, cari nu au urmat din cauza crizei economice ce bântuie, — debitorii neputând fi forțați la plată, nici chiar în calea execuției silite.

În aceasta stare de lucruri, cu disponibilitățile din cassă s'ar fi putut face față numai parțial îndatoririlor luate în urma acordului încheiat, și o însemnată parte a creditorilor chirografari n'ar fi putut fi satisfăcută.

Pentru a ocoli aceasta neîndreptățire a unora și favorizare a altora, Consiliul de administrație al Cassel de Păstrare, s. a., Săliște a făcut uz de remediu de drept și a cerut decretarea concordatului preventiv.

În înțelesul art. 2 din legea promulgată la 4 Iulie 1930, — azi în vigoare, — institutul oferă 60% din creanțele chirografare, împreună cu interesele de 7% plățibile la sfârșitul celor doi ani admiși de lege.

Cvota oferită este garantată prin capitalul societar și prin activele negrevate din bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1929, — cari active conform unui tablou pregătit prezintă suma de Lei 20.158.036, după ce s'au substras sarcinile, ce le îngreunează, și un procent de reducere verosimilă a valorilor.

În conformitate cu alin. 3 din art. 2 din menționata lege Consiliul de administrație a prezentat toate dovezile cerute de lege pentru admiterea desbaterii cererii de concordat.

Cvota oferită de către institut creditorilor chirografari, precum și modalitatea plății vor putea fi îmbunătățite pentru cazul că institutul va fi împărțit de favorurile prevăzute în legea promulgată la 27 Iulie 1930.

Anume factorii conducători din Stat și dela Banca Națională a României au făcut în repetate

rânduri promisiunea, că institutul ajuns în greutatea financiară prin imobilizarea capitalurilor sale va fi considerat de așa, că trecând creanțele sale imobilizate asupra Statului în condițiuni favorabile, el va fi în stare să-și împlinească în înțelegime îndatoririle față de creditorii chirografari.

În urma celor arătate mai sus, Consiliul de administrație al institutului de credit și economii Cassa de Păstrare, societate anonimă în Săliște a rugat tribunalul din Sibiu să dea curs cererii, în înțelesul art. 3 din legea asupra Concordatului preventiv.

Acest pas a trebuit făcut.

Deplinde acum de o parte de creditorii chirografari — deponenți — că vor avea după reculegere din prima enervare, ce la cuprins în urma acțiunilor criminale făcute de unele suflete îmbibate de ură și răzbunare, ori de către unii sfăturoși doritori de a pescui în turbure, — înțelegere recerută pentru ocrotirea intereselor proprii, prin acceptarea aranjamentului propus, care aranjament va fi a se face în fața judecătoriei, iar de altă parte dacă Ministerul de finanțe va încheia cu Cassa de Păstrare o convenție prin care conform făgăduinței făcute de factorii conducători ai Statului, creanțele imobilizate ale ei cari servesc ca acoperire pentru depuneri, vor fi trecute asupra rezervelor disponibile dela împrumutul de stabilizare și prin aceasta Cassa de Păstrare ar fi pusă în situațiune de a satisface integral pe toți creditorii săi, fără a-i păgubi.

Fără împlinirea acestor două condițiuni eu nu văd posibilitatea înlăturării dezastrului ce amenință.

Sibiu, 26 Iulie 1930.

ss. Petre Drăghici, sen.

Federația Statelor Europene.

Dela încheierea războiului mondial, Europa se sbate într-o criză economică și financiară necunoscută până azi în istorie. Singuratecele state au încercat o îndreptare prin diferite mijloace, însă fără mult succes. Pentru a scoate Europa din acest impas, câțiva oameni au lansat înainte cu 7 ani ideea constituirii unei Federații europene economice și politice.

S'a făcut mare propagandă pentru ca această idee să prindă și n'a trebuit decât introducerea regimului exagerat de protecționism vamal în America, pentru ca toate statele de pe continentul nostru să se ridice și să protesteze contra acestei loviturii. Prin această nouă vamă se face imposibil exportul european în Statele Unite și se promovează în schimb exportul acestora în

Europa. Pentru a face față acestei noi situații create, s'a convocat anul acesta la Geneva conferința armistiștiului vamal. La aceasta au participat toți reprezentanții autorizați ai diferitelor guverne de pe continent și toți au fost de acord, că numai o untune vamală ne poate ajuta. S'a vorbit de către reprezentanții oficiali a celor 27 state, despre necesitatea cooperării europene în viața economică, indiferent de directivele politice externe. Aceste discuțiuni au convins pe cei cari au participat, că producțiunea industrială agricolă trebuie metode reorganizată. Primul succes real spre o nouă viață economică solidară este acordul recent încheiat între România țară agricolă și Cehoslovacia țară industrială.

Anul trecut într-o ședință a Societății Națiunilor dl Briand a arătat, că între împrejurările actuale singura noastră scăpare este o Federație a Statelor din Europa. Societatea Națiunilor a trimis anul acesta tuturor guvernelor din Europa un memoriu chestionar și le roagă să examineze și studieze chestiunea arătând părerile lor.

În acest memoriu dl Briand spune, că nu așa de mult diferitele țări n'ar fi început un războiu pentru apărarea naționalismului și constituționalismului, deoarece aceste noțiuni erau necunoscute. Forma de drept este transitorie și se aplică după epoci și împrejurări. Cuvântul de egalitate și libertate are un înțeles ideal. Democrația națională trebuie să fie înlocuită cu alta europeană. Dreptul ce-și cere azi omul, este dreptul la viața și asigurarea lui materială și morală. Faptul, că un popor aparține unei alte naționalități, nu dă nimănui dreptul de aservire și umilire.

Din răspunsul unor țări și din interviurile acordate se poate constata, că aproape toate statele sunt de acord să studieze și să examineze împreună cu reprezentanții celorlalte țări chestiunile politice și economice, pentru ca prin bună înțelegere să contribuie la normalizarea vieții economice din Europa. Ele simt nevoia unei cooperări economice mai strânse decât se poate realiza prin convențiile comerciale. Există doar atâtea convenții internaționale, cari au puteri proprii de hotărâre independentă de diferitele suveranități naționale. Mai amintim și trusturile industriale și financiare cari pentru apărarea intereselor lor se grupează, se asociază fără a lua în considerare frontierele politice ale diferitelor țări. Cu toate acestea, își relau însă deplină libertate de acțiune, atunci când o cer interesele superioare de stat.

Am amintit mai sus, că nu toate răspunsurile guvernelor din Europa la memoriul lui Briand sunt favorabile. Singura notă discordantă este

răspunsul Angliei, care refuză net și categoric să participe la crearea unei federații europene și bagatelizează inițiativa făcută, ca fiind o „utopte inutilă și periculoasă“.

Sentimentul de solidaritate care se impune la aceste lucrări nu este al oamenilor politici, cari tot mai sperează făcând fel de fel de experimente pe spinarea țării lor, ci al economiștilor reali cari s'au convins, că în cadrul frontierelor politice atât de înguste, nu se află o piață suficientă pentru alimentarea industriei și a agriculturii. Aceștia își dau seama, că investiții în afaceri nerentabile, este o mare pierdere de bogății și prevăd că succesul este al acelor cari se folosesc de proiecte raționale, de capitaluri mari și energii concentrate.

Se înțelege, că după răspunsul guvernului englez se pune întrebarea, care va avea dl Briand curajul să înfrunte mânia acestui *aliat de ieri*, care nu vede cu ochi buni, cum crește în Europa influința și prestigiul Franței. Cele mai multe ziare franceze sunt de părere că „nu trebuia provocat un conflict pe un teren, pe care nu se impunea nici o discuție“. Astfel se pare, că chestiunea Federației a ajuns la un punct mort.

Lumea sperează, că dacă crearea Federației a ajuns azi la un punct mort, se va ajunge cel puțin la o înțelegere în privința uniunii vamale *continentale*, care desigur va aduce îmbunătățiri în viața economică, deoarece în toate țările europene cuțitul a ajuns la os. D.

Imprumuturile externe și formarea capitalurilor.

Forța Europei, din punct de vedere al capitalului, a slăbit în urma războiului, în mod extraordinar. Această afirmație, bazată pe experiență și teorie, este corectă în special pentru acele țări, în cari, chiar și înainte de războiu, formarea capitalurilor nu era în stare să țină pas cu necesitățile naturale ale economiei. Capitalul acumulat (pus de o parte) înseamnă substanța, din care se nutrește o economie în vremuri de grea criză. Capitalul este rezerva cu ajutorul căreia se poate face față conjuncturilor nefavorabile.

Războiul a înghițit aceste rezerve.

Locul capitalului propriu îl ia capitalul *strein, creditul*.

Dar și obținerea creditului este îngreunată în vremuri, când increderea cunoaște și ea o criză (lipsa de încredere).

Cutare stat apricol obține un împrumut extern, cu ajutorul căruia va pune din nou în funcțiune mașineria hodorogită a economiei sale naționale. *Dar efectul, pe care-l așteaptă economia*

dela acest împrumut, depinde exclusiv dela felul în care este întrebuințat capitalul strein împrumutat.

Contractarea de împrumuturi fără un scop bine determinat nu este un exemplu de urmat.

Măsura unui împrumut de stat, extern, trebuie să fie de așa natură, încât să nu dea loc la investiții, cari să nu fie destul de potrivite cu starea existentă la data contractării împrumutului. Dacă se pompează, brusc sume disproporționate de bani din streinătate, pe calea împrumutului extern, economia națională poate suferi în progresul ei. În acest din urmă caz, economia națională, în loc să progreseze, poate ajunge pe contrapantă: să regreseze.

Cu ocazia întrebuințării împrumutului trebuie observată o continuitate în materie de investiții (politica investițiilor). Aurul importat trebuie împărțit acolo unde necesitatea o cere mai mult.

În primul rând trebuie ajutată agricultura, care schiopătează.

Criza agricolă mondială nu este a se atribui numai supraproducției și prin aceasta scăderii prețurilor produselor agrare și a prețului pământului, ea nu se atribuie numai greutăților de valorizare și lipsei de organizare a țărilor agrare, ci această criză are la rădăcină și povara dobânzilor, pe care trebuie să o suporte azi agricultura.

Îstătinirea generală a chiriei banului în toată lumea a folosit în foarte puțină măsură agriculturii.

Izvorul creditelor de lungă durată — singura formă de credite, care poate folosi agriculturii — pentru moment a secat. În felul acesta agricultura este singura ramură a economiei naționale, care trebuie să suporte, în ciuda îstătinirii dobânzilor pe piața mondială, aproape aceeași dobândă de mai înainte.

Străinătatea nu are deocamdată interesul să ofere credite pe termen lung. Dealtfel această streinătate este supra încărcată cu împrumuturi de asemenea natură, acordate până acum.

Din această cauză guvernul țării respective va trebui să intervie necondiționat pentru estătinirea dobânzilor în folosul agriculturii, până când o ocazie binevenită va putea permite contractarea unui împrumut de lungă durată.

Firește, că prin îstătinirea creditului, nu s'a ajuns la liman. Trebuie încheiată o convenție cu statele agricole, pe baza căreia să se facă o desfacere comună a produselor agrare. Aceste convenții comerciale trebuie să pună în practică ideea raționalizării, în jurul căreia, astăzi, se face multă reclamă, dar care nu reprezintă, deocamdată, decât teorie pură. Marele împrumut extern nu trebuie întrebuințat, ci el va trebui să servească numai ca un stimulent în favorul agriculturii.

Investițiunile ce se vor face vor înviora viața economică. Agricultură va obține credite eficiente, mâna de lucru va afla mai multă întrebuințare, industria edilă va lua și ea o dezvoltare frumoasă.

Dacă împrumutul exterior va fi întrebuințat exclusiv pentru scopuri productive — nici nu s'ar putea închipui o altfel de întrebuințare — procesul formării capitalului intern (propriu) încă va fi ajutat. Este de remarcă faptul destul de important, că, de un timp încoace, micile economii au început din nou să reapară, un indiciu că numărul lor se va înmulți. Aceste mici economii au început să se traducă prin o cerere îndreptată înspre hârțiile (de valoare) cu dobândă fixă. Cererea aceasta nu e prea mare, dar ea este continuă, statornică și deci îndreptățește anumite speranțe pentru viitor. Marii capitaliști — spre deosebire de cei mici, amintiți mai sus — caută să-și plaseze capitalurile, prin achiziționare de imobile la orașe (case). Pentru investițiuni în folosul agriculturii ei arată prea puțin interes.

Micile economii pot și ele să stimuleze producția, și, dacă suntem și puțin optimiști, ele pot să deschidă noi posibilități de afaceri. În orice caz în legătură cu micile economii se pot stabili următoarele:

1. *Insănătoșează finanțele statului.* Economii realizate, înseamnă bani de prisos, deci ușurința de plată a inopozitelor; 2. *Ele contribuiesc la micșorarea dobânzii de pe piață.* Cu cât sunt mai multe cu atât și dobânda pieței se va simți influențată de ele.

Bani ieftini înseamnă o slăbire a crizei de încredere. Și această criză de încredere a pieții va da cu atât mai vârtos înapoi, cu cât banul plasat a găsit un teren mai productiv.

Momentul hotărâtor își va face apariția pe piața banului atunci, când se vor deschide noi posibilități pentru acordarea creditelor de lungă durată.

(După Carol v. Erney).

Trei Conferințe Agrare.

Situația statelor agricole se agravează pe zi ce trece.

Pe lângă Statele Unite au mai introdus și unele țări europene, cu deosebire industriale un protectionism vamal exagerat, pentru a promova, în detrimentul țărilor agrare, agricultura lor proprie. Din această cauză situația țărilor agricole din Europa este cât se poate de critică. Prețurile produselor scad, producțiunea însăși este nerentabilă, ceea ce produce în aceste țări o mare îngrijorare și demoralizare.

Au trebuit să treacă dela războiu mai mulți ani până când unele țări agricole au înțeles, că dacă nu vor lăsa la o parte preocupările de ordin politic și dacă nu vor acționa unitar în chestiuni economice, atunci se vor ruina împreună, căci politica economică a țărilor industriale le duce la sărăcire. Numai un bloc economic al țărilor agricole europene este azi în stare de a concura America și de a le apăra interesele în țările industriale din Europa. Înțelegerea și colaborarea nu va întâmpina mari greutăți, deoarece țările agricole sunt cumpărătorii cei mai mari ai țărilor industriale.

Preocupate de apărarea intereselor lor vitale, țările agricole au hotărât să țină mai multe conferințe, la cari să participe reprezentanții țărilor respective.

Astfel vedem că de prezent se ține la București conferința experților unguri, iugoslavi și români, cari se sfătuiesc asupra răspunsului pe care fiecare stat în parte îl va da Societății Națiunilor — la memoriul chestiilor distribuit guvernelor europene din inițiativa dlui Briand — pentru negociațiunile ulterioare cu privire la realizarea unei colaborări între țările industriale și agricole europene.

În curând se va întruni la Sinaia ministrul de resort iugoslav și român. Această conferință se va ține potrivit sugestiei dlui Marincovici ministru al afacerilor streine iugoslav, care a spus, ca statele balcanice și centrale ale Europei, ale căror interese sunt aceleași înfloresc și se eliberează împreună sau se ruinează și-și pierd împreună independența. Sunt cuvinte ale căror însemnătate nu trebuie să ne scape.

A treia conferință — a statelor agrare din Europa orientală — se va ține în 15 August a. e. la Varșovia, care va avea drept obiect raționalizarea producției agricole, limitarea concurenței pe piețele importatoare, posibilitatea stabilirii prețurilor pe cale de înțelegeri regionale priuitoare la transit, comunicații și pregătirea terenului pentru un acord veterinar multilateral. Deși Polonia nu este reprezentată la conferințele din țara noastră, guvernul nostru a hotărât, că numai împreună cu țările Micii Înțelegeri vom participa la această conferință.

După cum se vede încă nu toate țările agricole s'au convins, că numai unite vor fi în stare să găsească o modalitate sigură și eficientă, ca să se impună țărilor industriale. Prin înțelegeri reciproce s'ar putea crea o organizație particulară, — care ar putea fi scheletul apropiatelor federații — prin intermediul căreia s'ar putea mai ușor ajunge la o colaborare între producțiunea agricolă și industrială europeană.

Țările industriale urmăresc cu cea mai mare atențiune aceste conferințe, căci le este frică, că statele agricole, ca răspuns la vama care este de fapt este o prohibițiune a produselor agrare, acestea vor boicota produsele lor industriale. Nu este însă cazul. Țările agricole își apără numai interesele și existența lor.

Dela aceste conferințe depinde în mare măsură posibilitatea plasării și valorizării produselor noastre. Iată de ce opțiunea publică urmărește desbaterea acestor conferințe cu cea mai încordată atențiune și îngrijorare și le dorește deplină reușită. D.

Legea execuțiilor silite.

Textul acestei legi, publicat în numărul nostru ultim, a apărut din motive independente de noi, cu unele lipsuri, cari turbură sensul.

Venim deci să redăm din nou, textul complet, al alintei prime din art. 9, care este următorul:

„Instanța judecătorească nu va încredința păstrarea bunurilor nemişcătoare urmăriile altuia decât debitorului, decât dacă din rămânerea bunurilor în stăpânirea debitorului ar rezulta o pagubă pentru creditor“.

Celelalte alintate rămân neschimbate.

Precum vedem și în felul acesta textul apărut în „Monitorul Oficial“ deci textul autentic, este destul de neclar. Vrea să zică acest alintat, că întrucât pentru creditor ar rezulta pre-o pagubă din rămânerea bunurilor în păstrarea debitorului, păstrarea acelor va putea fi încredințată și altuia.

Textul complet al art 10, apărut incomplet, este următorul:

Art. 10. — Dispozițiunile art. 2 până la 6 se vor aplica și urmăriilor imobiliare în curs, pentru care nu este fixat termen de vânzare, chiar continuativ, cum și acelor pentru care s'a cerut fixarea termenului după data de 23 Iunie 1930.

Dispozițiunile articolului 7 se vor aplica și vânzărilor imobiliare în curs.

Termenul de 8 zile prescris de art. 2 alin. 1, va curge pentru urmăriile în care nu este fixat termen de vânzare sau pentru care s'a cerut fixarea termenului după data de 23 Iunie 1930, dela intrarea în vigoare a acestei legi, iar în cazul amânării licitației, dela data licitației amânate.

La cererea debitorului și după ascultarea părților instanța judecătorească va putea reveni asupra măsurilor conservatorii luate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, dacă va fi contrariu principiilor înscrise în art. 9.

Situația.

Situația continuă a fi fără suflet.

Pe toate terenele, se fac mari încercări din partea statului de a realiza îmbunătățiri. Rezultate însă nu se văd. Căci în fond judecând toată activitatea aceasta a statului nu constă decât din îndrumări și porunci.

Se dau chiar ajutoare materiale din partea statului. Dar aceste ajutoare de altfel foarte reduse față de marile nevoi ale mulțimei, nu au un caracter general de fondare ci ajută trecător acolo unde cad, ca o ploaie parțială în mijlocul unei veri secetoase. Foloasele de pe urma acestor ajutoare sunt disparente față de sarcinile ce sunt aruncate asupra contribuabilului pe urma lor.

Marea masă a populației — neîncadrată în bugetul statului, — în fața acestor multe porunci și îndrumări, stă cu totul neajutorată. În mare parte felul ei de a fi și trăi este străin de aceste încercări de reformare. Mulțimea cu siguranță nu poate pătrunde și pricepe ceace conducătorii țării vreau să facă pe seama ei și din ea. Declarațiile zilnice ale conducătorilor vor fi ele încurajatoare, vor fi având ele valoare teoretică, dar pentru câștigarea pâinei de toate zilele, pentru înlăturarea multor necazuri ale omului nu au nici o valoare.

Vor fi apoi o mulțime de oameni, cari primesc cu dușmănie amestecul acesta continuu al statului în viața de toate zilele, cari apoi după-cum pot vor pune piedeci la îndeplinirea acestor porunci.

În astfel de împrejurări să nu ne mirăm, că orice activitate serioasă pentru îmbunătățirea situației mizerabile de azi este imposibilă.

În astfel de împrejurări să nu ne mirăm, că prinde rădăcini agitația diferitelor soiuri de agitatori, unii periculoși ordinii sociale actuale.

În nordul Moldovei în Bucovina și Maramureș starea materială mai bună a enormei mase de evrei aflători acolo, înzestrați mai bine în lupta de a trăi sau chiar încurajați de organizațiile cultului lor, provoacă sânge rău în masele de țărani lipsiți pământului de săraci ce sunt. Orice ajutoare trecătoare nu schimbă întru nimic ura acestora ce mocnește ascuns în contra conlocuitorilor lor evrei.

Până nu li se vor crea acestora posibilități continui de câștig, până nu li se va asigura o situație materială superioară elementului evreesc, liniște acolo nu poate fi, propaganda agitatorilor prin luarea de măsuri contra agitatorilor sau arestarea acestora, nu poate fi împiedecată.

Tot astfel stă situația și în Dobrogea. Bandele bulgare sunt un continuu pericol pentru sudul Dobrogei. Cine a avut ocazia să vorbească mai întâi cu bulgarii de-ai noștri din acele ținuturi rămâne cu convingerea, că acestora le este simpatice activitatea acestor bande, ba chiar că nu sunt străini de operațiunile acestora. Elementele românești de acolo îi consideră pe aceștia ca dușmani.

În astfel de împrejurări își poate oricine închipui, că atâta vreme cât elementele românești

de acolo trăiesc în mizerie ele nu vor putea vedea cu ochi buni nici o dispoziție a guvernului — fie cât de dreaptă. — care întărește mai mult situația materială a bulgarilor.

Urmarea, odiosul atentat contra dlui Subsecretar de stat C. Angelescu, condamnat de toată lumea nepotrivindu-se cu firea blândă a românului.

Prin arestarea și condamnarea acestor atentatori problema deschisă deci nu se rezolvă. Numai întărirea Românilor din Cadrilater la cel puțin același treapta economică cu a Bulgarilor va aduce liniște deplină.

Poate că guvernele se pot bizui în alegeri pe ajutorul acestor străini, fără însă în caz de pericol are în ei dușmani.

Bursa în ultimele zile, cu toată situația extrem de slabă în care ne sbatem s'a prezentat destul de bine.

Se vede că cursurile au ajuns la nivelul cel mai scăzut, căci în ultimul timp vechi jucăuși din bursă au cam început să opereze.

Unele cursuri au obținut urcări frumoase. Operațiunile — cu deosebire la bănci — sunt foarte reduse.

CRONICA.

Fuziuni de bănci românești ardelen. Au fuzionat băncile *Banca Română, S. A.* din Alba-lulia și *Sebeșana Bancă Poporală, S. A.* din Sebeș-Alba. Firma băncii fuzionate este: *Banca Română Sebeșana, S. A.* Alba-lulia. Capitalul social al băncii este de 1 milion Lei compus din 20 mil bucăți acțiuni, fiecare cu nominal de 500 Lei. Sediul băncii este la Alba-lulia, iar la Sebeș-Alba și Aiud, are sucursale și la Mercurea agenție. Totodată s'a radiat calitatea de membru în Consiliu de administrație și dreptul de procură al domnilor Vasile Vasilea, dr. Nerva Drăgan, Dumitru Dulcu, Silviu Cărpinișan, dr. Ilie Cimașlu și Ioan Florian, iar în locul lor au fost înregistrați domnii: dr. Mihail Mărcuș, Nicolae Chirulescu, dr. Ioan Colbazi, I. Moga, Chirilă Borza și dr. Adrian Dărămuș. Directorul central este dl Dumitru Țanu, iar procurist dl Ioan Curtu. Directorul sucursalei din Sebeș-Alba este dl Aurel Bojița, iar subdirectorul Sergiu Credean Ioan. Directorul sucursalei din Aiud este dl Cornel Cosma. În urma fuziunii firma Băncii Române, S. A. din Alba-lulia a fost radiată.

Nouile norme pentru calcularea cotelor adiționale la salarii și pensii. Primitiv dela Administrația Financiară spre publicare următoarele:

„Se aduce la cunoștința publicului că calcularea cotelor adiționale de 0,50% la venitul din salarii și pensii se face în modul următor:

Pentru salarii în care se cuprind toate adăusele, cota se va calcula la salariul rămas după scăderea minimumului de existență de Lei 750 lunar, reținerea de 10% pentru pensii și impozitul pe salarii.

Pentru pensii se scade minimum de existență de 750 Lei lunar, impozitul de 4,40% și 8,80%, iar restul se taxează cu adiționalele pentru drumuri.

Salariile și pensile rămase netimpozabile la impozitul pe salarii, după scăderile de mai sus, nu se taxează cu cota pentru drumuri“.

Un nou împrumut extern. Precum se anunță din capitală, Guvernul a decis să înceapă tratative pentru contractarea unui nou împrumut în străinătate.

La noul împrumut va participa pe lângă grupul de bănci, care a aprobat împrumutul de stabilizare și un alt grup financiar. Suma noului împrumut va fi de Lei 20 miliarde.

Efectele crachului la bursa din New-York. Panica din toamna trecută, la bursa din New-York începe a-și arăta efectele. În luna Iunie a. c. nu mai puțin decât 3 bănci polone și 4 italiene, toate bănci private, au sîstat plățile și au închis ghișeurile lor.

Se așteaptă și alte numeroase încetări de plăți, mai ales la bănci private, cu deosebire din Detroit, cari își făceau reciproc concurență murdară, supralicitându-se una pe alta cu dobânzile de depuneri exagerate pentru referințele din America.

Bank of America din Detroit d. ex. a încetat plățile cu un pasiv de 1 milion Dolari. Depunerile Românilor emigranți, la banca numită se urcă la 150,000 Dolari, sau 25 milioane Lei rotund din cari creanțe se vor restitui cândva abia 50%. Deci o pierdere de Lei 12½ milioane!

Rezerve de aur. „Federal Reserve Board“ a Statelor Unite a publicat o statistică foarte interesantă privitoare la rezervele de aur ale planetei noastre, luând ca bază încasul oficial al diverselor instituții de emisiune și al băncilor de stat.

După această statistică rezultă că la data de 31 Decembrie 1929, rezerva de aur mondială a fost de 263 miliarde franci fr.

Rezervele de aur cele mai mari le au următoarele state:

Republica Statelor-Unite americane: 3 miliarde dolari;

Franța: 1 miliard, 633 milioane dolari;

Anglia: 711 milioane dolari;

Germania: 544 milioane dolari;

Argentina: 434 milioane dolari;

Italia: 273 milioane dolari.

„Țânțăreanul Muncitor“

Reuniune economică, societate anonimă în Țânțari.

CONVOACARE

Accionarii reuniunii economice „Țânțăreanul Muncitor“, societate anonimă în Țânțari sunt convocați la

a VIII-a adunare generală ordinară

pe ziua de 3 August 1930, ora 3 p. m., în localul școlii primare din loc cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și Constituirea adunării generale;
 2. Raportul Consiliului de administrație și a comitetului de cenzori, asupra rezultatului gestiunii din anul 1929
 3. Darea absolutorului Consiliului de administrație și cenzorilor;
 4. Decis asupra beneficiului de 10% statutare competent capitalului social;
 5. Petructarea cererii membrilor: Nicolae V. Taropa și soții pentru vânzarea mașinelor reuniunii, precum și desbaterea ofertelor date asupra acestora respinse de Consiliul de administrație și cenzori;
 6. Alegerea a 2 membri în Cons. de adm. în locul lui pr. Ilarie Gonțea și com. Josif Scorțea, precum și a unui membru ord. în locul lui Nicolae G. Bălaș și a unui supleant în locul lui Josif V. Ciolan în Consiliul de cenzori — al căror mandat a expirat în acest an;
 7. Stabilirea marcelor de prezență pentru membrii Consiliului de administrație;
 8. Raport asupra tranșacției făcute cu membrii Tănase Ciolan și soții pentru restul capitalului social distrus în America de 1080 Dolari;
 9. Eventuale propuneri anunțate la preș. Consiliului de administrație cel puțin cu 24 ore mai înainte de deschiderea adunării generale;
 10. Închiderea adunării generale.
- Țânțari, la 13 Iunie 1930.

Consiliul de Administrație.

Activ.

Bilanțul cu 31 Decembrie 1929.

Pasiv.

Activ.		Pasiv.	
		Lei b.	Lei b.
Cassa	1.563 ³⁸	Capital	125.000—
Depuneri spre fructificare	21.515—	Fondul de rezervă	256.314 ⁹²
Împrumuturi	49.670—	Diverși creditori	1.755—
Garnitura de treer	149.850—	Tantiemă	7 ⁴⁴
Inventarul garniturii treer	28.535—		
Motorul pentru tăiat lemne	49.725—		
20% amortisment	9.944—		
Diverși debitori	20.061—		
Marfă	54.905—		
Pierdere avută după inventar	2.333—		
Pierdere anulului 1928	19.530—		
	<u>283.077³⁶</u>		<u>383.077³⁶</u>

Debit.

Contul Pierdere și Profit.

Credit.

Debit.		Credit.	
		Lei b.	Lei b.
Interesele fondului de rezervă	2.465—	Interese depuneri spre fructificare	2.189—
Interese diverși creditori	2.100—	Venitul mașinei de treer	52.572—
Diferite cheltuieli	21.112 ⁵⁰	Venitul motorului de tăiat lemne	44.860—
Spese cu întreținerea garnit. treer	50.368 ⁵⁰	Provizțiuni	625—
Idem „ motorului tăiat lemne	20.903—	Pierdere anulului 1929	19.530—
Salare	2.500—		
Jetoane de prezență	1.050—		
Amortizări:			
Motorul pentru tăiat lemne	9.944—		
Diverși debitori	2.000—		
Pierdere la marfă	2.333—		
	<u>119.776—</u>		<u>119.776—</u>

Țânțari, la 31 Decembrie 1929.

Cotabil autorizat, ss. Nicolae Bărbat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte ss. Ilarie Gonțea ss. Petru Danciu ss. Stefan Grama ss. Nicolae Grămadă
 ss. Ioan V. Popa ss. Nicolae Taropa ss. Iosif Scorțea

Subsemnatul Comitet de cenzori am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță și ordine cu registrele institutului.

Țânțari, la 13 Iulie 1930.

COMITETUL DE CENSORI:

ss. Nicolae St. Morar ss. Iosif Stefan ss. Nicolae N. Strămtu ss. Iosif Ciolan.